

Četnički puč na Manjači i
rađ čete za vezu kojom je
rukovođio Miletić Vele.

Arhiv Doc. Krajine D. Luka

ABK

ČVO JE BILLO 8. MAJA 1942. godine

GAJIĆ (Teše) GOJKO hroničar

I Z J A V I

Prikupljajući podatke za hroniku, našao sam se sa Miletićem Velom aktivnim rukovnikom u Beogradu, sa stalnim boravkom u Beogradu, "nosilac" partizanske spomenice 1941. On je bio učesnik i borac Manjačkog Odrađa, na mi je dao ^{8-XI 1962 g.}kolje navedene podatke a za koje i ja znam samo nepotpuno.

"Bio sam 8. maja na Krčmi u svojstvu vođnoka vođa, koji je vođ održavao vezu između snaga partizanskih u Manjači i na Poniru. Zapravo moj vođ za vezu bio je pođ komandom Operativnog Štaba za Bosansku Krajinu te sam u prvom ređu izvršavao naredbe Operativnog Štaba i održavao sam u glavnom vezu sa nariskom organizacijom u Banjaluci i zbog toga se i zove ovaj vođ, vođ za vezu jer je povezivao naše snage sa drugovima u Banjaluci.

Usled situacije koja je tada nastala na ovom terenu zbog četničkog puča bile su sve veze iskičane na onoj strani Vrbasa t. j. Poniru i Čemernici. Kao komandir vođa za vezu dobio sam pismo od drugu Djura Pucara-Starog da nabavim soli i drugih potreština za snage u Čemernici a naročito za našu bolnicu koja je bila smjestita u Čemernici. Na Krčmi bila je četa kojom je rukovođio Džajić Dragutin, koja je bila na obezbjeđenju od neprijatelja koji bi mogao napasti ova sela iz Banjaluke, na je i vođ za vezu bio smjestit kod ove čete. Na gore spomenuti zašatak uputio sam se sa vođom uveče na dan 7. maja 1942. godine u Banjaluku. Došao sam u gornji šehar i potrazio ~~nekoga~~ drugove koji su samnom bili na vezi ranije ali nikoga nijesam mogao naći jer je bila veza i ovde prekinuta. Našao sam se pred teškom situacij

jom pošto sam zašatak ozbiljno svatio te sam počeo da razmišljam šta saća da činim. Predložio sam drugovima da nam ništa drugo ne preostaje nego da silom otvorimo jednu radnju u G.Šeheru i da sami uzmemo potrebne stvari. Tako je i bilo, mi smo silom otvorili radnju nekog Softića-Glavonje, našli u radnji nekoliko džakova soli, šećera i drugih sitnih potrepština koje su bile potrebne za partizane. Sve smo ovo natovarili na konje koje su sa nama voćili seljaci i bili su ovi tovari sa stvarima odmah uvoćeni za Čemernicu, a ja sam se sa drugovima zadržao u radnji, sačinio spisak uzetih stvari i na tezgi ostavio spisak i novac koliko su koštale ove stvari na smo zatvorili radnju i povukli se na Krčmu.

Iza ove akcije nismo se ni malo odmorili nego smo samo bili privilegijali a moglo je biti tri sata poslije ponoći, bili su došli na Krčmu četnici koji su bili pod komandom Jovića Bojislava-Palira te onako iznenada su nas pohapsili i povezali dva i dva u jedan konopac. Pored ostalih bio je svezan u konopac ja, Šandor..... Abdurahman, Barudžija Mustafa i drugi. Ovako vezane pratilo nas je oko 20 četnika sve do zaseoka Rijeka prema šumi Strmcu do mjesta Bijeli Put. Ja sam imao kod sebe u ruci jedan mali nož te sam ovde uspio da presječem konopac na mojim rukama i ostalih drugova i dao sam znak da svi bježe kuća znaju a bilo je i pogodno mjesto za bjegstvo jer je bila pored nas mala šumica. Tako smo ja i ostali drugovi pobjegli dok su za nama četnici prinucali i ovde je poginuo Abdurahman-Šandor, dok su svi ostali uspjeli da pobjegnju. Istoga dana kada je svanuo dan ja sam se priključio našim snagama koje su bile u zaseoku ^{do j Barudžije} Plavšićima preko sela otišao u Kozarske jedinice.

Priđružujem se gornjoj izjavi Miltetića Vele.

BANJA LUKA 9. novembra 1962. god.

(Gajić Gojko)

Gojko Gajić

DA JE PREDNJU IZJAVU DAC I SVOJERUČNO JE POTPISAC GAJIĆ GOJKO,

T V R D I

Paula Jese